

ved at være så indviklet, at man ikke på nogen måde kan få det til at hænge sammen.

Nu fremsættes der et beslutningsforslag om regelforenkling. Fra en side af salen bliver vi bebrejdet, at det er for enkelt, og der bruges andre argumenter imod det. Jamen det er helt med overlæg, at det her beslutningsforslag er lavet så enkelt, som det er. Det er nemlig, fordi vi har en forventning om, at det er noget, der vil optage hele Folketinget, om vi kunne lave nogle regelforenklinger – ikke at det bliver et politisk spørgsmål – og derfor er det så enkelt, som det er.

Nu er det her beslutningsforslag jo kun på miljø- og naturområdet, men det griber ind på mange andre områder.

For at nævne landbruget igen: De bliver kontrolleret på både det ene og andet området: En kontrollerer, hvilket øremærke en kalv har i øret. Der kommer en anden og kontrollerer, hvilket øremærke en ko har i øret. Der kommer en og kontrollerer, om nu markplanen passer, og der kommer en og kontrollerer, om gødningsregnskabet passer. Og en helt anden myndighed, Skov- og Naturstyrelsen, kommer og skal se om ens sprøjte er i orden. Og jeg kan blive ved.

Det er nøjagtig det samme inden for andre virksomheder. En ganske almindelig virksomhed, som bare skal have udvidet en lille smule, ja, dér kommer miljøområdet også ind sammen med 6-8 andre besluttede myndigheder.

Et eksempel: Hvis man bare skal udvide sit maleanlæg, så skal der 6-8 myndigheder ind og se på det, men man kan ikke få én samlet godkendelse. De kan bagefter komme og bebrejde en. Det er disse eksempler, som vi er nødt til at tage alvorligt. Det gælder ikke bare på miljø- og naturområdet. Det gør det her beslutningsforslag, men det er for at få taget hul på det.

Det, der er meningen med, at vi kommer frem med det her, er, om vi ikke alle sammen på en eller anden måde – vi vil godt tage os god tid til det – går det hele igennem og ser på, hvad der er sket af reguleringer de sidste 10-20 år og så laver en forenkling over for borgerne. Det er muligt, at vi herinde synes, at det er meget forståeligt alt det, der sendes ud af alle dem, der kommer og kontrollerer, men jeg vil love for, at 90 pct. af dem, det går ud over, står uforstående over for det.

Det er derfor, vi er kommet frem med det her, vi 15 medunderskrivere, men jeg er meget skuffet over, at det gav så stor politisk debat og

politiske meningsforskelle, for det er ikke det, der var meningen. Jeg ser frem til, at vi, inden vi behandler det næste gang, måske sammen på en eller anden måde kunne finde ud af at nedsætte en gruppe til at gå det igennem.

Vi medforslagsstillere støtter selvfølgelig beslutningsforslaget.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med først og fremmest at takke for medforslagsstillernes indlæg. Jeg synes, de på udmærket vis fuldstændig præcis satte i centrum, hvad det her forslag drejer sig om. Og jeg er også glad for den måde, hvorpå man gik ind og konkretiserede, at det netop drejer sig om en regelforenkling.

Ved regelforenkling kan der jo forstås flere ting. Det kan være, at vi får færre regler. Det kan være, at reglerne præciseres, og det kunne jo endelig også være, at man i grunden slet ikke laver reglerne. Så der kan være mange områder, som man kan gå ind og kigge på. Og det synes jeg at medforslagsstillerne – det vil jeg gerne kvittere for – så udmærket bakkede op om.

Og så er jeg da glad for, at hr. Ole M. Nielsen på Kristeligt Folkepartis vegne tilkendegav, at han kunne støtte forslaget.

Jeg vil selvfølgelig sige, at når man så ellers har lyttet til debatten, så var temaet i dag sådan lidt forskelligt. Alt efter indholdet i beslutningsforslagene, så har man også, lyder det næsten, aftalt et eller andet tema, der så skal være det, der bærer.

Temaet i dag var, fordi vi nu ikke gav eksempler, at det er utroligt, at man kommer med et beslutningsforslag, hvor man ikke giver eksempler. Nu måtte det ikke være generelt. Og når vi så vil gøre noget generelt, så siger man, at det er utroligt, hvorfor er der ingen eksempler? Sådan skifter det hele tiden, og det er jo lidt ærgerligt.

Derfor har vi jo gjort det, at vi sådan set har anvendt nøjagtig samme model, som statsministeren gjorde ved forespørgsel nr. 44 den 21. maj 1996. Dér sagde statsministeren jo, at man ikke kunne udelukke, at miljø- og energiområdet også ville kunne komme med ind, når man skulle se på foreneligheden mellem lovgivningen inden for bl.a. planlægnings- og miljøområdet og bestemmelserne i grundlovens §§ 72 og 73. Og vi har sådan set bare tilkendegivet, at nu synes vi, at man kan gå i gang med anden runde.